

Veerle Solia

Van: Mediadoc <fa634702@skynet.be>
Verzonden: donderdag 19 juli 2012 11:59
Aan: Mediadoc
Onderwerp: Groene Belg 745: Onversneden rechts / Brabant vraagt meertalig onderwijs / 100 miljoen ongewenste zwangerschappen / Lezersreacties / Grote Knoeier

De Groene Belg 745

Onafhankelijk Belgisch e-dagblad - 19/07/2012 - 11 pagina's

Onversneden rechts / Brabant vraagt meertalig onderwijs / 100 miljoen ongewenste zwangerschappen / Lezersreacties / De Grote Knoeier

"The London Summit on Family Planning is an incredible step forward for women in developing countries. For years, a lack of vision on access to family planning has literally cost the lives and future opportunities of millions of women and girls. This global movement – to halve the number of women and girls who want to avoid pregnancy but don't have access to contraception – is, I hope, the first step towards giving all women a fair chance in life."

Annie Lennox

EDITO

Vlaams separatisme is onversneden rechts

Ik ken vakbondsmensen en zelfs een vrouw wiens job het is om het voor migranten op te nemen, die op NVA stemmen. Mensen uit "de Brusselse rand". Naar eigen zeggen, stemmen ze NVA wegens de arrogantie van de Franstaligen die zich in "de Vlaamse rand" gevestigd hebben. Dat er in de Rand ondertussen meer dan alleen Nederlands en Frans gesproken wordt en dat "de Rand" in snelvaart internationaliseert, het komt deze week uitgebreid aan bod in het katholieke weekblad **Tertio** waarvan u hier zo dadelijk het edito van Geert De Kerpel krijgt: **"BHV vecht al tegen Toren van Babel"**.

Een andere opiniebijdrage uit de vaderlandse pers van deze week die de "linkse" NVA-stemmers eens moeten lezen is de bijdrage van oud-VRT-journalist **Jos Bouveroux** in De Morgen: **"N-VA en VB delen eenzelfde geschiedenis en kiezen alle twee voor Vlaamse onafhankelijkheid."** Het opiniestuk valt hier te lezen: <http://www.demorgen.be/dm/nl/2461/Opinie/article/detail/1472260/2012/07/19/N-VA-en-VB-delen-eenzelfde-geschiedenis-en-kiezen-alle-twee-voor-Vlaamse-onafhankelijkheid.dhtml>

Hier er alvast enkele cruciale citaten uit:

"Het was toch even slikken toen ik oud-voorzitter Frank Vanhecke van Vlaams Belang hoorde oproepen om voor aartsrivaal N-VA te stemmen. **Deze pesterij bevestigt het historische beeld dat Vlaams-nationalisten die van mening verschillen, mekaars bloed wel kunnen drinken.**"

"Velen denken dat Karel Dillen pas brak met de VU omwille van de Vlaamse toegevingen in het Egmontpact. De waarheid is dat **Dillen en zijn medestanders het niet konden verkroppen dat de Volksunie**, mede bepaald door de tijdgeest, **zijn rangen opengooide voor mensen met een centrumlinks profiel** zoals Maurits Coppieters, Nelly Maes, Vic Anciaux en anderen. Dat was niet naar de zin van de radicalen, die al vroeger opstapten en actief werden in allerlei extreem-rechtse organisaties en groepen. Na het Egmontpact stichtten zij het Vlaams Blok. Die partij is pas **doorgebroken toen ze compromisloos een anti-vreemdelingenstandpunt innam** en Dillen de plaats ruimde (met een goedbetaald Europees mandaat) voor de jonge Turken, Annemans en Dewinter."

Een kiekje uit de oude doos: Karel Dillen, stichter van Vlaams Blok/Belang, ergens rond 1951. Met gestrekte arm, met de nazigroet.

"De **VU** was een beleidspartij geworden maar kon de interne tegenstellingen tussen links en rechts uiteindelijk niet meer de baas. Eenmaal het belangrijkste partijstandpunt **'federalisme' gerealiseerd** was, spatte de VU **uit mekaar**. De meeste mandatarissen kozen voor centrumlinks. Enkel de radicale Vlaams-nationalisten gingen hun eigen weg en stichtten de **N-VA**. Ook toen was het voor hen geen optie om naar het Vlaams Blok/Belang te stappen.

En kijk: nu is het kleine broertje de grote broer aan het opeten. Nadat de N-VA een deel van het electoraat van het Belang heeft ingepalmd, volgen nu de mandatarissen. Zonder schroom worden dissidente Belangers opgenomen. De hoofdreden daarvoor is het duidelijke rechtse partijprogramma waar de N-VA mee uitpakt."

"En zo sluit de N-VA weer aan bij de Vlaams-nationale traditie: de interne broederstrijd wordt er hevig gevoerd. De Wever wil Dewinter pijn doen en omgekeerd. Het toont wel aan dat Belang en N-VA erg dicht bij mekaar staan, ondanks alle retoriek. (...) Met zijn aanpak bewijst De Wever dat hij enkel geïnteresseerd is in de rechterzijde. **Zelfs progressieve Vlaams-nationalisten zoals die van de Gravensteengroep moeten nu wel concluderen dat de N-VA een rechtse partij is met VOKA als hun 'werkgever'**. De recente overstappers van het Belang (ik reken daar ook Frank Vanhecke bij met zijn stemoproep) hebben niet veel moeite moeten doen om hun verleden te vergeten. Dat zegt veel over de rechtse koers waar De Wever naartoe wil. **Zo sluit zich de cirkel rond het Vlaams-nationalisme: de rechterzijde heeft het weer voor het zeggen en de interne conflicten blijven voortduren.** "

En om wat voor rechterzijde gaat het dan nog ? Denken we aan het gewelddadige verleden van Blok-naar-NVA-overloper Jurgen Ceder dat de voorbije dagen aan het licht kwam. Ceder trapte in 1984 de linkse student Bart Germeys een beenbreuk waardoor Germeys nu nog altijd mankt en binnenkort weer geopereerd moet worden. Ook andere kopstukken van het Vlaams separatisme hebben zoals de documentaire "La face cachée du Vlaams Blok" aantoonde, een gewelddadig verleden. Dat belooft voor als de separatisten straks de president van

Vlaanderen zouden leveren. Het doet me terugdenken aan wat ik in 2003 tijdens het maken van de documentaire "Naziterreur in België" in Breendonk te zien kreeg. In Breendonk waren het niet de Duitse maar de Vlaamse SS'ers die hun eigen landgenoten het meest beestachtig te lijf gingen. Voor wie denkt dat zo'n soort geweld definitief geschiedenis is, kijk eens naar het hedendaags geweld van extreem-rechts in tal van Europese landen, met als nieuwe uitschieter "Gouden Dageraad" in Griekenland. Geweld tegen linkse mensen, migranten en al wie het gewoon niet met hen eens is.

Kunnen vakbondsmensen in eer en geweten op een partij stemmen die crapuul zoals Ceder in huis haalt ?

Jan-Pieter Everaerts

TAAL

Provincie Brabant internationaliseert

en vraagt meertalig onderwijs

Het katholieke weekblad Tertio besteedt deze week veel aandacht aan de taalsituatie in het centrum van België. Dat wil zeggen in de door de Vlaams-separatisten ongrondwettelijk en dus tijdelijk opgebroken provincie Brabant.

"BHV schreeuwt om meertalig onderwijs" prijkt er op de Tertio-cover. "'Taalbadscholen' in de Rand rond Brussel zijn meer dan aangewezen. Dat vindt hoogleraar Piet Van de Craen (VUB). **De taalrealiteit in het centrum van het land oogt veel complexer dan de tegenstelling tussen Vlamingen en Franstalige Belgen** "

Binnenin gaat Tertio verder met een dossier over de "Brusselse rand" waar de internationalisering maakt dat de taalstrijd Nederlands-Frans aan belang inboet.

Ook het hier nu volgende edito van Tertio is aan de kwestie gewijd. **De titel is wel wat ongelukkig** gekozen want het is één niet BHV maar onze goeie ouwe provincie Brabant waar het om draait én twee, er moet tegen die "Toren van Babel" niet gevochten worden, maar we moeten er - zoals Tertio ook stelt - zo goed mogelijk leren mee omgaan. (jpe)

"BHV vecht al tegen Toren van Babel"

Geert De Kerpel

Dag op dag een jaar geleden balanceerde het Belgische politieke bestel op de rand van de afgrond.

Dertien maanden na de federale verkiezingen van juni 2010 werd er in die dagen tussen de politieke hoofdrolspelers zowaar gepokerd over de vraag of ze wel zouden beginnen te onderhandelen. Vooral het dossier Brussel-Halle-Vilvoorde (BHV) had de verhoudingen tussen de gemeenschappen in de loop der jaren danig verziekt, elke communautaire vooruitgang geblokkeerd en uiteindelijk de nationale politiek compleet verlamd. Intussen greep de financieel-economische crisis snel om zich heen. Alle alarmsignalen sprongen op rood. Toen de wanhoop stilaan ten top was gedreven, vonden de partners die formateur Elio Di Rupo op het oog had, elkaar toch nog. Zeven weken later geraakten ze erover akkoord de kieskring BHV te splitsen, net als het parket terwijl de rechtbanken van het arrondissement grotendeels zouden worden 'ontdubbeld'. Een nog maar door weinigen verhoopte krachttoer deed de motor van de formatie eindelijk aanslaan.

Nu Kamer en Senaat effectief met de BHV-deal hebben ingestemd, valt er in Vlaanderen geen spoor van euforie te bekennen. Dat heeft allicht met onze nuchtere volksaard te maken, maar er is meer aan de hand. Zo dringt stilaan door dat de Brusselse Vlamingen wellicht niet meer vertegenwoordigd geraken in de Kamer en de tweetalige Algemene Vergadering van de Raad van State het laatste woord krijgt over de benoeming van de burgemeesters van de zes faciliteitengemeenten. Magistraten en advocaten uiten dan weer zware kritiek op de nieuwe regeling voor parket en rechtbanken. Ook over de extra financiële injectie voor Brussel van – op kruissnelheid – jaarlijks 461 miljoen euro is de laatste inkt nog niet gevloeid. Maar vooral daagt het alsnog dat BHV – dixit oud-premier Jean-Luc Dehaene in zijn pas verschenen memoires – vooral een symbolisch dossier was en de splitsing zeker geen dam zal opwerpen tegen de verfransing van de brede rand rond Brussel.

Op die achtergrond is het rapport "Het internationale karakter van de Vlaamse Rand" dat de Studiedienst van de Vlaamse Regering in april publiceerde, bijzonder leerrijk. Nieuw cijfermateriaal wijst uit dat in de Rand al 27 procent van de bevolking van vreemde herkomst is, samen 114 nationaliteiten. Zeven procent van de leerlingen in het basisonderwijs heeft er niet de Belgische nationaliteit (zie dossier, blz. 7-9). Bij de moeders met pasgeborenen die het begeleidt, stelt Kind en Gezin vast dat in 30 procent van die gezinnen noch Nederlands noch Frans wordt gesproken. Van de werkzoekenden in de Vlaamse Rand heeft dan weer 46 procent een huidige of vroegere nationaliteit buiten België en 35 procent van hen met een taalachterstand heeft een andere moedertaal dan het Frans.

De "ontnederlandsing" van Brussel en wijde omgeving is dus heel wat complexer dan de klassieke verfransing. Bovendien verschillen de uitdagingen voor maatschappelijke integratie erg opvallend binnen de Rand zelf. De noordoostelijke gemeenten kennen het hoogste aantal personen van vreemde afkomst, vooral uit Zuid-Europa, Marokko, Turkije en steeds meer uit Oost-Europa. De zuidoostelijke gemeenten verliezen veeleer, zij het beperkt, vreemdelingen. Zij die er zich vestigen zijn voornamelijk afkomstig uit West- en Noord-Europa. Alleen de noordelijke en westelijke Randgemeenten hebben nog een duidelijk Vlaams profiel.

Niettegenstaande alle inspanningen van de diverse Vlaamse bestuursniveaus en talloze andere instanties om het Nederlandstalige karakter van de Rand rond Brussel te behouden – het Vlaamse regeerakkoord spreekt zelfs van versterken –, koerst de realiteit overduidelijk de andere richting uit. Durft Vlaanderen dit eindelijk onder ogen te zien en er de nodige consequenties aan te verbinden? **De taalstrijd is in BHV helemaal geen tweestrijd meer,** het is al het gevecht tegen de Toren van Babel.

Uw reacties zijn welkom op geert.dekerpel@tertio.be

DEMOGRAFIE

Volgend stuk komt zeker niet uit Tertio. Paar jaar geleden maakte de toenmalige hoofdredacteur van dat blad zich nog blij onder de titel "Eindelijk kinderen". Op de webstek van MO verneem je nu echter hoeveel van de kinderen in de wereld ongewenst ter wereld komen, met alle gevolgen voor moeder en kind. Daar wat aan doen, dat betekent ook opkomen tegen de greep van de katholieke kerk en andere godsdiensten op de menselijke voortplanting. Tegen de wens van het patronaat ook om almaar meer werkrachten en consumenten te hebben. Noteer nog dat de internationale top in Londen over gezinsplanning op 11 juli, niet echt veel media-aandacht genoten heeft. Tijd om daar samen met MO iets aan te doen.

100 miljoen ongewenste zwangerschappen voorkomen

"The first step towards giving all women a fair chance in life" - Annie Lennox

Gezinsplanning en reproductieve gezondheid opnieuw op agenda

BRUSSEL , 13 juli 2012(MO*) —**Beslissen wanneer je kinderen wilt en hoeveel. Voor ons een vanzelfsprekendheid, voor 222 miljoen vrouwen nog steeds een illusie. De internationale gemeenschap schoot eindelijk in actie en beloofde op een internationale top in Londen 3,8 miljoen euro te investeren in gezinsplanning.** MO* was aanwezig op twee inleidende bijeenkomsten in Brussel.

Gezinsplanning en reproductieve gezondheid in ontwikkelingslanden zijn flink verwaarloosd de afgelopen tien jaar. Op de internationale top rond gezinsplanning in Londen op 11 juli moest daar verandering in komen. Ontwikkelings- en donorlanden, internationale en maatschappelijke organisaties gingen in overleg over hoe ze zoveel mogelijk mensen toegang kunnen verzekeren tot contraceptiva en informatie rond gezinsplanning. Het afgesproken totaalbudget van 3,8 miljard euro ligt hoger dan verwacht en geeft hoop. Die universele toegang zou moeten verzekerd zijn tegen **2020** aangezien de milleniumdoelstelling van 2015 te kortbij is om betekenisvolle resultaten te boeken.

België werd er vertegenwoordigd door Marleen Temmerman, senator, gynaecologe en toekomstig voorzitter van het departement Reproductieve Gezondheid van de Wereld Gezondheidsorganisatie (WHO). **'Vrouwen de kans geven zelf hun vruchtbaarheid te controleren**, brengt zowel ethische, medische als economische voordelen met zich mee. Als de doelstellingen worden verwezenlijkt, dan zullen er zowat **honderd miljoen minder ongewenste zwangerschappen** zijn, **tweehonderdduizend minder vrouwen die sterven** tijdens de zwangerschap of bij de bevalling, en ongeveer **drie miljoen minder baby's die sterven in hun eerste levensjaar'**, benadrukt ze in een persbericht van Countdown 2015 Europe.

Marleen

Temmerman

Duurzame ontwikkeling

Gezinsplanning is inderdaad voordelig op alle vlakken. Niet alleen moeder- en kindersterfte gaan achteruit, het verbetert ook de "empowerment" van vrouwen wat automatisch bijdraagt tot economische groei. Vrouwen krijgen immers de kans om te kiezen voor een kleiner gezin en kunnen zo bijdragen tot het gezinsinkomen. Bovendien is gezinsplanning een **onderdeel van duurzame ontwikkeling**. Door de bevolkingsgroei te beperken, vermindert de druk op het leefmilieu.

'Ik werd geboren in een arm gezin als jongste van twaalf kinderen', herinnert Nyaradzayi Gumbonzvanda zich, Secretaris-Generaal van de World Young Women's Christian Association (YWCA). 'We groeiden op in Zimbabwe tijdens de onafhankelijkheidsstrijd. Het was loodzwaar voor mijn moeder om in oorlogsomstandigheden voor zoveel kinderen te zorgen. Ik ben er zeker van dat, indien de mogelijkheden er zouden geweest zijn, ze had gekozen om minder kinderen op de wereld te zetten. Al was het maar om elk van ons genoeg eten te kunnen geven.'

Net nu het budget voor gezinsplanning dringend omhoog moet, besparen veel landen op ontwikkelingssamenwerking omwille van de economische onzekerheden. Toch zouden hogere investeringen voordeliger uitkomen op lange termijn. Er is immers uitgerekend dat elke euro die besteed wordt aan gezinsplanning ten minste vier euro uitspaart aan wat anders zou worden uitgegeven aan de complicaties ten gevolge van ongeplande zwangerschappen. Dat meldt een rapport van Sensoa International, het expertisecentrum voor seksuele gezondheid.

De Britse premier David Cameron met enkele deelnemers aan "The London Summit on Family Planning", 2012

Politieke wil

Maar naast geld spelen er ook religieuze, culturele en vooral politieke factoren mee. 'Soms nemen regeringen geen al te sterke positie in op het vlak van reproductieve gezondheid aangezien dat hen stemmen kan kosten', verklaart Walter Seidel van de Europese Commissie.

Bovendien zorgen machtsverschuivingen ervoor dat eerdere verwezenlijkingen soms teruggeschroefd worden. 'In landen waar vrouwen weinig te zeggen hebben, is het uiterst moeilijk om onze projecten op poten te zetten. Daar waar kinderen baren nog steeds als de belangrijkste taak van de vrouw beschouwd wordt, kun je gezinsplanning onmogelijk realiseren', aldus Marleen Temmerman op een inleidend event over gezinsplanning in het Europees Parlement.

In Nicaragua bijvoorbeeld werd de abortuswet aangepast in 2006. Op aandringen van de Katholieke Kerk is abortus er strafbaar, zelfs wanneer de moeder in levensgevaar is. Een recenter voorbeeld is **Rusland, waar**

in 2011 een beleid werd goedgekeurd dat getrouwde vrouwen verbiedt abortus te plegen zonder de toestemming van hun echtgenoot.

'Zulke gevallen zijn een project van lange adem', verklaart Ivan Hermans, beleidsadviseur van het Bevolkingsfonds van de VN (UNFPA). 'Er is maar één manier. We moeten blijven gesprekken voeren met de plaatselijke organisaties en de regeringen om **vrouwen meer rechten te geven, ook op politiek niveau.**'

<http://www.mo.be/artikel/honderd-miljoen-ongewenste-zwangerschappen-voorkomen>

LEZERSREACTIES

Agnostische spiritualiteit & transtheïstische mystiek (DGB 743)

Heel interessant stuk in de Groene Filosoof. Ik heb er mij nederig bij neergelegd, dat voor mij uiteindelijk alles neerkomt op bereidheid tot geloven. En op Liefde.

Van harte, H.

Mediasoap rond een jonge vluchteling (DGB 741)

Op het op www.mediakritiek.be geposte DGB-artikel met bovenstaande titel kwamen volgende twee reacties en werd vervolgens onderstaand antwoord gegeven.

Al jaren lang zoeken media de meest hippe krantenkop om zoveel mogelijk oplagen te verkopen. Dat ze daarbij de economische en politieke oorzaken van sommige problemen gemakshalve verzwijgen is in deze logica niet meer dan "normaal". Snelle hapklare fastfood brokken verteren makkelijker, doen de oplagen stijgen, verkopen beter en zorgen er dus voor dat grote mediaconcerns meer winsten opstrijken. Ook het hoge "copy-paste" gehalte van sommige journalisten passen in dat plaatje. Met minder journalisten meer nieuws maken zorgt namelijk voor een hogere werkdruk en doen sommigen naar gemakkelijksoplossing grijpen.

Emoverhalen gaan ook mee in die trend. Dikwijls zijn zulke verhalen té mensgericht en verzwijgen ze de echte oorzaken van allerlei problemen. Maar soms kan dit type berichtgeving nuttig zijn, raken ze een gevoelige snaar en brengen ze een discussie teweeg bij de mensen. Ik denk zo ook bij de zaak Parwais. Het is gewoon onmenselijk en zelfs onwettig om een jonge gast terug te sturen naar een oorlogsgebied waar zijn vader is vermoord door één of andere schunnige bende. Die jonge man loopt een min of meer zekere dood tegemoet. Door daar op te focussen roep je als media inderdaad vooral de menselijke gevoelens los bij: namelijk de verontwaardiging. Nu, er is helemaal niets mis met verontwaardiging, integendeel. Als die verontwaardiging dan nog gekaderd kan worden in een breder politiek en economisch verhaal dan zijn we goed bezig. Sommige van de jou aangehaalde mediabronnen hebben dat dan ook gedaan, misschien heb je ze over het hoofd gezien: Bleri Lhesi, Mo en DeWereldmorgen. (links zie hieronder)

Ik vind het van een ongekend eurocentrisme getuigen te stellen dat gasten als Parwais zich beter nuttig zouden maken door te vechten in Afghanistan, dan te vluchten van de miserie. Wij als luxewesterling kunnen ons met de beste wil maar een heel klein beetje voorstellen wat het is om te leven onder NAVObommen, of met de schrik dat er op een dag een bende je dorp binnenvalt en daar iedereen gewoon neerknalt. Wij kunnen ons niet voorstellen wat het is vrienden en familie te verliezen in een oorlog. Mooi is het dat sommige mensen dan besluiten om zich ter plaatse daartegen te verzetten. Normaal is het dat sommige mensen dat niet doen en de benen pakken op zoek naar een beter leven. Problematisch wordt het als sommige westerlingen met een belerend vingertje zwaaien dat vluchtelingen maar beter in hun land voor de vrouwenrechten opkomen in plaats van met de staart tussen de benen naar België te komen. Want dan zijn we een waardeoordeel aan het vellen over zaken waar we ons zelfs geen beeld van kunnen vormen. Op één of andere manier herken ik hier weer de aloude koloniale reflex die stelt dat wij het als Westerling toch allemaal zo veel beter weten.

Ik denk ook dat het uiteindelijk om een verkeerde redenering gaat. Als het enkel mogelijk is om in "eigen" land te vechten tegen vrouwenonderdrukking, onrecht en oorlog dan hebben/hadden manifestaties in het Westen tegen interventies in Irak, Palestina, Lybië of Vietnam geen enkele zin. Wat voor een tijd hebben wij dan niet allemaal verloren zeg! Ik kon beter in mijn zetel naar mijn favoriete feuilleton hebben zitten kijken. Alle gekheid op een stokje: er zijn vele vluchtelingen die zich hier in België tegen het geweld en voor de ontwikkeling van hun land inzetten. Dat niet kunnen zien getuigt van kwade wil.

Gaetan Carlier

Ik merk op dat er weinigen zijn die Parwais persoonlijk steunen. in plaats van zelf de brieven te openen te trekken en Parwais financieel te ondersteunen **wordt er van de overheid verwacht alles op te lossen.** Dit is zo een beetje de mentaliteit geworden : tegen alles revolteren, maar zelf oplossen ... ho maar, dat zou geld kunnen kosten. Als we dergelijke toestanden willen oplossen moeten we de wet aanpassen, zolang de huidige wet van tel is, is het zo : dura lex, sed lex.

Moerman Renaat

Elk volk - en elke mens - moet zichzelf bevrijden

Antwoord - Beste Gaetan Carlier

Eerst twee detailkritieken weerleggen en dan je redeneringen ten gronde beantwoorden.

1) Je draait het zo dat je me een "aloude koloniale reflex" kunt aanwrijven "die stelt dat wij het als Westerling toch allemaal zo veel beter weten".

Aan het eind van mijn stuk schrijf ik nochtans: "Is het niet de taak van Parwais en andere Afghanen om tegen de Taliban te vechten? Wie anders dan Afghaanse mannen kan dat doen? Op ons, het Westen, op VS en NAVO kunnen ze immers niet vertrouwen."

Weet ook dat ik in het ezine De Groene Belg al herhaaldelijk opkwam voor zowel het recht van inheemse volkeren om natuurlijk te leven (zie John Zerzans essay Future Primitive) alsook voor tal van zuiderse verzetsbewegingen. Eén van De Groene Belgen was zelfs geheel gewijd aan de visionaire maar vermoorde president van Burkina Faso, Thomas Sankara.

2) Op een ander punt kan ik je bijtreden. Neen, het is "niet enkel mogelijk om in "eigen" land te vechten tegen vrouwenonderdrukking, onrecht en oorlog." En ja, "er zijn vele vluchtelingen die zich hier in België tegen het geweld en voor de ontwikkeling van hun land inzetten." De Koerdische cineast en één van mijn goede vrienden Bulent Ozturk bv. Maar als je hem zou kennen, zou je weten dat ook hij heel kritisch staat tegenover het massaal naar het Westen komen. En hij gaat zelf regelmatig terug naar Turkije en Koerdistan om er films te draaien. Zo'n mensen kan ik alleen maar waarderen. En er blij over zijn dat ze hier in België zijn, al was het maar omdat ze "ons" hier een stuk wereldbewustzijn bijbrengen.

En dan nu naar de kern beste Gaetan. Jij en je denkgoten overschatten schromelijk de capaciteit van België om grote aantallen ongelukkigen uit heel de wereld op te vangen. Bovendien heb je **geen antwoord op mijn opmerking dat "als iedereen het voor de Taliban en andere schurken op de loop zet, we grote delen van de wereld overlaten aan geboefte."**

Nogmaals, **wie anders dan de Afghanen kunnen afrekenen met de Taliban én de NAVO ? Elk volk - en elke mens - moet zichzelf bevrijden.** Zichzelf bevrijden vooreerst van de vrees om in opstand te komen. Zichzelf sterk genoeg maken om vrijheid, solidariteit en democratie dag na dag af te dwingen. En hoe doe je dat ? Collectief uiteraard. Als volk. Door ter plekke organisaties van de grond af op te bouwen en de vrijheid, solidariteit en democratie in de hoofden van iedereen te laten wortel schieten. En dat is een proces dat eeuwen kan duren, zoals het in het Westen ook eeuwen geduurd heeft voor we hier onder de tirannie van kerk en adel zijn uitgeraakt.

Vriendelijke groeten, JP

http://www.mediakritiek.be/blog/2012/07/mediasoap_rond_een_jonge_vluchteling.html?7addda05552ee45fa3404584daaa7faa2c51c9f2=qcc56p9q082htjo44n062ll9a2#reactie_792

het laatste woord

Waar 'Hem' zoeken ?

Er is weer een begrotingsconclaaf succesvol afgerond: 78 miljoen euro gevonden (+ enkele miljoenen extra en nieuwe uitgaven) om de begroting op koers te houden. En het doet de mensen geen pijn. Hoe fiksen ze het toch ? Of fiksen ze het niet maar zijn het de media die ons dat doen geloven ?

Op MO vind je momenteel dan weer een badinerend stukje over **het groeiende geloof in de Belgische steden. Geloof niet in Elio, maar in god.** Dag groeiende geloof komt uiteraard door de massale instroom uit minder bevrijde landen. Zie <http://www.mo.be/opinie/oh-my-god> De Mo-medewerkster hield haar stukje positief Het eindigde zo: "Wie de moslims in zijn omgeving 'Ramadan Karim' wenst, zou daar wel eens mee van kunnen profiteren..."

De volgende keer dat u iemand ziet drugs gebruiken gaat u hem dan ook genot toewensen met zijn spuit ? Of toch aan Karl Marx denken die godsdienst wel degelijk als opium bestempelde. Opium van het volk weliswaar, maar alleszins **opium**. En wie wil zijn medemens daar nu aan verslaafd laten ?

We kunnen dus maar beter blijven proberen om te **leven in waarheid** en daar onze medemensen ook naar toe te helpen. Dus postte ik gisterenochtend dit tekstje:op MO:

De Grote Knoeier

Hoe kunnen met rede begaafde wezens - mensen noemen we ons - geloven in een spook dat zich nooit toont en nooit ter hulp schiet terwijl zijn (of is het haar ?) schepping één en al knoeiboel is ? **AIDS, malaria, lepra, kindjes met kanker**, de strijd tussen zijn Israëlsche en zijn Palestijnse kinderen ... Enzovoort. Intelligent design ? Komaan: je kan het zo duivels niet bedenken. **Wat een monster-god moet dat toch zijn !** Als ik dood ben en ik kan hem ergens te pakken krijgen, wring ik hem de nek om. Enig idee waar ik moet gaan zoeken ? (jpe)

PS Geen enkele gelovige lezer van het Oud-Testament - jood, christen of moslim - mag zich verongelijkt voelen door bovenstaande gods kritiek. Gedenk immers het "Boek Job" waarin de vraag naar de zinloosheid van het aardse lijden van een goed levend mens ook gesteld wordt. Een vraag die in het Oud Testament duidelijk zonder antwoord blijft.

De Groene Belg-Abonnement

Voor ieder met beperkt budget: 10 tot 25 Euro / jaar

Gewoon abonnement: 50 Euro / jaar

Steunabonnement: 75 of 100 of ... Euro / jaar

Abonnement te betalen op BE13-4253-1567-1139 - BIC: KREDBEBB

van vzw Mediadoc, Broux 73, 4830 Limbourg www.mediadoc.be - www.degroenebelg.be

De Groene Belg is een onafhankelijke uitgave van vzw Mediadoc. Voor alle correspondentie:
mediadoc.diva@skynet.be